

เข้าใจธรรมชาติของเด็ก มิติใหม่ครูไทยยุคดิจิทัล

■ นำเสนอเมื่อ 16 ก.พ. 2558

แค่ท่องเข้าไปในโลกออนไลน์ ผ่านคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต หรือสมาร์ทโฟนที่กลายเป็นเสมือนส่วนหนึ่งของร่างกายที่ติดตามเราไปทุกที่ ข้อมูลความรู้ที่เราต้องการ

แค่ท่องเข้าไปในโลกออนไลน์ ผ่านคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต หรือสมาร์ทโฟนที่กลายเป็นเสมือนส่วนหนึ่งของร่างกายที่ติดตามเราไปทุกที่ ข้อมูลความรู้ที่เราต้องการ หรือสารพัดคำตอบก็หลั่งไหลมาได้อย่างท่วมท้น

แต่ข้อมูลเหล่านี้ไม่ได้เป็นข้อเท็จจริง 100% จำเป็นจะต้องได้รับการกลั่นกรองให้ดีเสียก่อน โดยเฉพาะเยาวชนที่อาจจะยังขาดวิจารณญาณและประสบการณ์มากพอ อาจได้รับข้อมูลผิด ๆ ได้ แต่ใครกันละที่จะบอกได้ว่าข้อมูลใดน่าเชื่อถือ ข้อมูลใดนำไปปรับใช้กับชีวิตจริงได้ หรือวิธีการเลือกใช้เครื่องมือที่ถูกต่อนั้นควรเป็นไปในแนวทางใด เพื่อให้องค์ความรู้ที่อนาคตของชาติจะรับเข้าไปเหล่านี้ถูกต้องและสมบูรณ์ หน้าที่ก็คงต้องตกมาอยู่ที่ครูและผู้ปกครอง

นายดวง อันทะไชย ประธานคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ กล่าวเอาไว้ในงานแม็ค เอ็ดดูคา 2015 (MAC EDUCA 2015) กิจกรรมมอบบรมครูทุกระดับที่จัดโดย บริษัท แม็คเอ็ดดูเคชั่น จำกัด เมื่อเร็ว ๆ นี้ว่า เมื่อโลกเปลี่ยน ครูก็ต้องเปลี่ยน ต่อไปนี้ครูจะไม่ใช่คนที่หยิบยั้นวิชาความรู้ให้อย่างเดียว แต่ต้องสามารถชี้หนทางให้เด็กทราบได้ว่าวิชาความรู้อยู่ที่ไหน พร้อมทั้งสอนทักษะการจัดการความรู้เหล่านั้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เด็ก ๆ ควรจะได้นำความรู้ที่อยู่ภายนอกเขาไปผสมผสานกับความรู้ที่อยู่ในตัวเอง เพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่อันนำไปใช้ได้จริง ทักษะเหล่านี้ควรจะเป็นสิ่งที่ครูควรสอนเด็กให้มากกว่าเดิม

“ในเมื่อหัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาคือ ครู
ดังนั้นครูเองจะต้องเป็นประตูสำคัญที่จะทำให้เด็กไทยของเราออกเขียนได้
ต้องเป็นผู้สร้างพัฒนาการให้เด็กอย่างมีมิติครบทุกส่วนผ่านวิชาการเรียนการสอน คือ ทางกาย ทางสังคม
และสติปัญญา ที่จะถูกพัฒนาไปร่วมกันทั้งหมด ในอีก 1-2 ปีนี้เด็กไทยจะยึดหลัก เก่ง ดี มีสุข คงไม่พอเสียแล้ว
เพราะยังต้องมีความสามารถที่จะแข่งขันกับประชาคมอาเซียนได้อีกด้วย ดังนั้น
ครูยุคใหม่ที่จะมาเป็นผู้ชี้ทางให้กับเด็กในยุคดิจิทัลเช่นนี้ ควรจะปรับเปลี่ยนวิธีคิด พัฒนาวิธีทำ
ควบคู่ไปกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมมือกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น”

ผศ.ดร.ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี
ได้แนะแนวทางให้กับครูเพื่อพรอมจะก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 ว่า ห้องเรียนหรือเกิดขึ้นได้ทุกที่ ที่มีครู นักเรียน
และการลงมือปฏิบัติ แม้การเรียนการสอนในยุคนี้ผู้เรียนสำคัญที่สุด แต่ครูนั้นยังสำคัญกว่า
ครูในยุคนี้สมัยนี้ต้องรู้จักปรับวิธีการสอนจากที่เคยทำมา โดยสอนให้น้อยลง แต่ฝึกให้เด็กได้คิด
ปฏิบัติและลงมือทำมากขึ้น เพื่อเกิดบูรณาการทางสมอง สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง

ด้าน ครูจิรภัทร์ สุกางโฮง หรือ ครูนกเล็ก จากโรงเรียนบางมด ดินเปาวิทยาคาร
ครูรุ่นใหม่ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในโลกออนไลน์ เป็นหนึ่งในวิทยากร กล่าวว่า การสอนด้วยวิธีเดิมๆ คงไม่พอเสียแล้ว
เพราะรอบตัวของเด็กนั้นมีวัตถุนิยมมากมายเข้ามาเป็นตัวแปรที่จะดึงความสนใจไปจากสิ่งที่ครูหยิบยื่นให้
ดังนั้นครูเองจะต้องฉวยโอกาสเหล่านั้นมาปรับให้เข้ากับเนื้อหาที่ต้องการจะสื่อสารให้ได้
เราควรเข้าใจว่ากำลังสื่อสารกับใคร และเป็นเด็กวัยไหน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่กำลังอยู่ในวัยสร้างความทรงจำช่วงประถมศึกษา 1-3 นั้น
หากเกิดความรู้สึกไม่ติดต่อการเรียน ก็จะทำให้เขาฝังรากลึกในความรู้สึกที่จะปฏิเสธการเรียนไปจนโต

“ครูต้องพยายามใช้สื่อที่เด็กสนใจอย่างคลิปวิดีโอ
มาดัดแปลงเนื้อหาบทเรียนให้เข้ากับเทรนด์ปัจจุบันที่เด็กกำลังให้ความสนใจ
เมื่อเด็กมีความสนใจใคร่รู้และเกิดอารมณ์ร่วมในสิ่งที่เรากำลังพยายามสื่อสาร จะยิ่งทำให้เกิดสมาธิจดจ่อกับบทเรียน
และซึมซับเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ดังนั้นครูในศตวรรษที่ 21 จะต้องเริ่มปรับและเตรียมพร้อมแนวทางการสอนใหม่ ๆ
มารองรับเด็กสมัยนี้ให้มากขึ้นกว่าเดิมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการสอนอย่างแท้จริง”

นี่อาจจะเป็นมิติใหม่เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน
ครูต้องพร้อมที่จะทุ่มเทประสิทธิภาพวิชาความรู้ให้กับศิษย์ด้วยวิธีการที่ทันสมัย
อย่างเข้าใจธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กที่เปลี่ยนแปลงไป.

นภาพร พานิชชาติ

napapornp@dailynews.co.th

ขอบคุณที่มาภาพและเนื้อหาจาก [เดลินิวส์](#)